

دیدگاه

فلاحیت پیشه:

هدف نتایجها

کشاندن جنگ به سمت ایران است

حشمت الله فلاحیت پیشه، رئیس پیشین کمیسیون امنیت ملی، در گفت و گو با خبرنگاران درباره تأثیر روی کارآمدن رئیس جمهور دموکرات یا جمهوری خواه بر مناسبات ایران و آمریکا، گفت: کل مناسبات روابط آمریکا با ایران بر سر دو سیاست قابل تفسیر است؛ سیاست فشار حداکثری که ترامپ در پیش گرفته بود و سیاستی که بایدن در پیش گرفت. سیاست بایدن در ابتدای شروع ریاست جمهوری، سیاست فشار بود اما به تدریج به سمت سیاست های ارائه مشوق ها برای مذاکره با ایران پیش رفت، وی ادامه داد: من معتقد هستم که چه ترامپ و چه بایدن روی کار بیایند، آمریکا دوباره به سیاست فشار حداکثری بازگشته و نباید منتظر ماند که چه کسی در کاخ سفید برای انتخابات آینده رای خواهد آورد. حتی بایدن هم به همان سیاست های ابتدایی خودش در برابر ایران بازگشته است و تهران و واشنگتن فرصت توافق را از دست داده اند. تحلیلگر مسائل سیاسی با بیان اینکه سیاستی که ترامپ دنبال می کرد را بایدن نیز در حال حاضر به آن سمت حرکت می کند، گفت: تحمیل خط قرمزهای آمریکا به ایران از طریق قدرت های نزدیک است. لذا، در سطوح بالاتر مشاهده می کنیم که آمریکایی ها، یک سری گشایش های تجاری را در برابر چین می پذیرند و حتی اجازه خرید نفت ایران را به چین می دهند تا حافظ خط قرمزهای برنامه هسته ای ایران شوند. فلاحیت پیشه با اشاره به روابط ایران و آمریکا با روسیه نیز بیان کرد: همین سیاست در برابر روس هاست، حتی آمریکا اطمینان بیشتری به آنان دارد. آمریکایی ها می دانند که روسیه از موانع اصلی ایران برای رسیدن به فناوری نظامی هسته ای است؛ زیرا اگر تهران به چنین فناوری برسد در درجه اول به استقلال بیشتری نسبت به روس ها دست پیدا خواهد کرد. وی در ادامه گفت: روس ها، حاضر نیستند که تهران مولفه های قدرت خود را تقویت کند، کما اینکه در هر اقدامی علیه آنچه عمق استراتژی ایران صورت می گیرد، روس ها نقش بازیگر خاموش ولی راضی را بازی می کنند. آنان نمی خواهند با ایران قوی همراه باشند.

اگر تهران برجام را احیا می کرد...

رئیس پیشین کمیسیون امنیت ملی افزود: این ها واقعیت هایی است که وجود دارد و کشور ما بسیاری از فرصت های پشیمرد منافع خود را با استقلال از همه قدرت ها از دست داد. به ویژه در مسئله جنگ اوکراین، اگر تهران برجام را احیا می کرد، هم وابستگی اقتصادی به روس ها کمتر می شد، هم آسیب پذیری اش در مقابل قدرت های غربی کمتر می شد. وی گفت: متأسفانه این فرصت از دست رفت ولی اینکه الان باید چه کاری انجام داد؟ واقعیت این است که تنها طریقی که در منطقه در حال حاضر وجود دارد، طرح نتانیاهو است. او سعی می کند که مسیر تحولات را به سمت جنگ با ایران پیش ببرد. وی درباره احتمال کشیده شدن جنگ به داخل خاک ایران گفت: به نظر من جنگ اوکراین یک جنگ کاملاً ارتباطی با ایران است. تهران می تواند در موضوع اوکراین تیزهوشانه تر عمل کند اما این روس ها بودند که منافع خودشان در اوکراین را پیش بردند. تحلیلگر مسائل سیاسی با اشاره به تنش ها در خاورمیانه گفت: نتانیاهو به عنوان یک جریان خریدی و جنگ های آخر زمانی صهیونیست ها، آرمان های آخر زمانی را به منافع شخصی خودش گره زده است. نتانیاهو می داند که اگر فردا جنگ پایان پذیرد، اولین کسی که محاکمه می شود، اوست. لذا، قبل از اینکه جنگ با غزه تمام شود، او جنگ با لبنان را شروع کرد. هدف او کشاندن جنگ به سمت ایران است. وی با اشاره به تنش ها در دریای سرخ گفت: همین که اولین چالش ها شکل گرفت، به پایگاه ها و نیروهای نزدیک به ایران، حمله شد. بر همین اساس، نتانیاهو خوشحال ترین شخص در منطقه محسوب می شود، چون تحولات در راستای سیاست های او حرکت می کند. من معتقد هستم آمریکایی ها در درجه اول از افتادن در دام نتانیاهو پیرهیز می کنند؛ زیرا هر گونه جنگی که شکل بگیرد به خصوص که یک طرف آن ایران بوده و شروع آن از طرف آمریکا و اسرائیل باشد، مدیریت آن در انحصار آمریکا و اسرائیل باقی نخواهد ماند. وی گفت: معتقد هستم که ایران و آمریکا فرصت احیای دیپلماسی را از دست دادند و حتی توان حفظ میز قرمز مسقط را هم نداشتند. لذا، کشورهای دیگر معادلات ایران و آمریکا را تنظیم می کنند و منافع آنان تداوم تنش تهران و واشنگتن است. تا زمانی که ایران و آمریکا بر سر منافع دو طرف رفع تنش نکنند، بازیگران ثالث این روابط را تنظیم می کنند. سیر کلی به سمت تنش زدایی حرکت نمی کند و به سمت افزایش تنش حرکت می کند. رئیس پیشین کمیسیون امنیت ملی با اشاره به اظهارات اخیر علی اکبر صالحی درباره بمب اتم گفت: این اظهارات بیشتر یک هشدار و دو فکتور یا ضمنی در برابر مواضع صریح و بالفعل بود. از این رو که ایران قابلیت رسیدن به بمب هسته ای برخوردار است، من هم معتقد هستم که ایران به توانایی بمب هسته ای دست پیدا کرده است؛ به عنوان کسی که هم در سفر خارجی و هم در برابر برنامه هسته ای ایران صاحب مسئولیت بوده است، این اظهارات در حد هشدار دو فاکتور و بازدارنده، قابل دفاع است. وی ادامه داد: اما نباید اجازه داد که چنین مواضعی در خدمت طرفداران جنگ های آخر زمانی در میان صهیونیست ها قرار بگیرد؛ زیرا شاخص های موجود در دنیای امروز به حدی نیست که ایران را درگیر جنگ کند. آنچه بیشتر وجود دارد در ساختارهای دیپلماتیک قابل حل است.

زهرانژاد بهرام در گفت و گو با (آرمان ملی):

اهمیت حضور زنان در انتخابات نادیده گرفته شده است

نخبگان نتوانسته اند پیل موثری بین

مردم و حاکمیت باشند

رد صلاحیت ها بر میزان مشارکت مردم

سایه افکنده است

آرمان ملی - احسان انصاری: « ضرورت های ناشی از پاسخگویی به خواست نیمی از جامعه یعنی زنان که با حجم کثیری از مطالبات انباشته شده روبه رو هستند، الزامی جدی برای مجموعه حاکمیت است. این رویکرد، تصویری متفاوت از نمایندگان مجلس پیش روی شهروندان قرار داده است. تصویری مبنی بر کم توجهی به نیمی از جامعه که اثر بسزایی در شکل گیری جمهوری اسلامی داشته و اکنون نیمی از رای دهندگان و تصمیم سازان هستند.» جملات ذکر شده اظهارات زهرانژاد بهرام فعال سیاسی و عضو سابق شورای شهر تهران در گفت و گو با «آرمان ملی» درباره فضای انتخابات پیش روی مجلس است. ژناد بهرام در این گفت و گو به مهم ترین چالش ها و فرصت های پیش روی انتخابات پرداخته که در ادامه ما حاصل آن را می خوانید.

با توجه به نزدیک شدن به برگزاری انتخابات مجلس فضای انتخابات را چگونه ارزیابی می کنید؟
واقعیت این است که نزدیک به سه دهه است که مسأله ای به نام تأیید صلاحیت بر انتخابات در ایران سایه انداخته و ساخت های متفاوت آن راحت تأثیر قرار داده است. اتفاقی که اگر با مقیاس های بین المللی و معیارهای دموکراتیک مقایسه شود بیش از آنکه شرایط داوطلبی را نظارت کند به بررسی امور دیگر توجه دارد. این موضوع در کشور ما به مسأله ای مبدل شده که بخشی از جامعه را از داشتن نمایندگی برای اقبال به آنها از صحنه انتخابات دور می کند. با این وجود این سوال مطرح است که آیا این اتفاق می تواند صندوق رای که مقیاس و معیار حق ملت است را از هویت خارج کند یا خیر؟ در پاسخ باید عنوان کرد به نظر می رسد این سوال اساسی است که نیازمند بررسی و توجه بیشتر است. این مسأله از دو منظر قابل تامل است: نخست به دلیل اینکه انتخابات سامانه حفظ هویت ملی و فردی برای تصمیم گیری است و این مهم فی النفسه، امری بسندیده و قابل احترام است که بایستی همواره مورد تأیید جامعه و حاکمیت باشد. به هر حال باید پدیدیری که انتخابات فرصت تعیین راه را برای فرد منتخب و ساختار سیاسی فراهم می کند و حاکمیت با اتکا به میزان حضور و رای منتخبین از نوعی سرمایه بلافضل اجتماعی برخوردار می شود که می تواند بستری برای اقدامات اجرایی و برنامه ریزی باشد. نکته دوم اینکه در فضایی که بخشی از نامزد های انتخاباتی بنا بر قانونی که مجلس یازدهم مصوب کرد و در روزهای آخر خود به سرعت خواهان اجرایی شدن آن گردید، آمادگی دومی را می یابد تا نام را نداشتند؛ آن گونه که برخی احزاب و گروه های سیاسی شناسنامه دار کشور در این امر با اتفاقی متفاوت روبه رو شدند که امکان موثر برای تدارک این مهم جهت ترغیب کاندیداها برای ثبت نام و برنامه ریزی برای انتخاب نمایندگان خود را نداشتند. با این رویکرد مسأله ترغیب شهروندان به ثبت نام و آمادگی داشتن از نظر مدارک و... در مرحله اول با دشواری روبه رو شده و پس از آن نیز با رد صلاحیت در مرحله ای که اولی در هیات اجرایی و دومی در قالب شورای نگهبان، صورت گرفت و منجر به کاهش هزینه های رد صلاحیت با عدم احراز صلاحیت رافراهم ساخت و میل و رغبت به انتخابات با نوعی سردی در میان علاقه مندان به نامزدی و احزاب و گروه های سیاسی را به وجود آورده است. مسأله ای که بی توجهی به آن به صلاح کشور، مردم و حاکمیت نیست.

با توجه به چنین شرایطی آیا می توان نسبت به یک

انتخابات با میزان مشارکت بالا خوشبین بود؟

در شرایط کنونی من این سوال مهم و کلیدی را مطرح می کنم که در شرایط انتخابات با توجه به قانون جدید و

پل ارتباطی میان مردم و دولت در همه کشورها نخبگان فرهنگی، اجتماعی و سیاسی و حتی اقتصادی هستند. با این وجود در ایران به دلایل متعدد این گروه نیز نتوانسته پل لازم را بسازد؛ نه آنکه خواسته بلکه امکانات لازم را نداشته است

مردان و دولت ها بدون توجه به ماهیت آنها نیازمند حضور قدترمند مردم هستند. پس مسأله مشارکت در انتخابات امری بینابینی میان حاکمیت و مردم است که به دلیل بروز مشکلاتی با دشواری همراه شده است. دایره تولید و حفظ امنیت ملی فقط متعلق به دولت نیست بلکه این مهم به مردم نیز بازمی گردد و در صورتی که هر یک از طرفین به این مهم بی توجه باشند آینده ناروشنی پیش روی خواهد داشت. فراموش نکنیم که در منطقه ای زندگی می کنیم که تنش های کشورهای پیرامون بسیار گسترده شده است.

در چنین شرایطی چه راهکاری برای تقویت حضور مردم در انتخابات ارائه می کنید؟

در شرایط خطیر کنونی ضرورت جست وجوی راهکاری مناسب از سوی دولت که دارای قدرت تغییر و تأثیرگذاری است جدی و الزامی است و توجه مردم به نقش شان در حفظ امنیت ملی با اهمیت است. پل ارتباطی میان مردم و دولت در همه کشورهای نخبگان فرهنگی، اجتماعی و سیاسی و حتی اقتصادی هستند. با این وجود در ایران به دلایل متعدد این گروه نیز نتوانسته پل لازم را بسازد؛ نه آنکه خواسته بلکه امکانات لازم را نداشته است. در نهایت به نظر می رسد مسأله رد صلاحیت و عدم احراز صلاحیت و قانون انتخابات می تواند به عنوان یک دلیل برای نگرانی از مشارکت احزاب و گروه ها مردم باشد اما همه دلیل نیست و باید با روشنگاری بیشتری به این مهم توجه کرد و این کار تنها از دست حاکمیت در گشودن باب گفت و گو و توجه به تنش های مردم از یک سو و پذیرش نخبگان فرهنگی و اجتماعی و سیاسی و اقتصادی و... جامعه برای فرصت گشایی از سوی دیگر است. بدون تردید بی مهری به صندوق رای که عامل اصلی تغییر است، بستری برای افزایش نگرانی ایجاد خواهد کرد. امروز جامعه دیگر برای برخی نوع رفتار نیست زیرا منجر به شدت بخشیدن به التهابات درون کشور می شود و به صلاح انسجام اجتماعی نیست. نکته اهمیت توجه به حضور زنان در انتخابات است. دولت سیزدهم برنامه های مختلفی در حوزه زنان ارائه داده بود و به همین دلیل انتظار می رفت شاهد تحولات مهمی در حوزه زنان باشیم. با این وجود در عمل چنین اتفاقی رخ نداده و بای برنامه ریزی در حوزه زنان مواجه هستیم که در بخش های مختلف قابل مشاهده است. امروز چند دهه از عمر انقلاب اسلامی می گذرد و مسئولان در طول این سال ها در ساختار اداری و بوروکراتیک کشور فعالیت کرده اند. همه مطالعات و پژوهش ها نیز صورت گرفته و امروز به زمان عمل و اقدام رسیده ایم. مهم ترین و کلیدی ترین خواسته های زنان در کلان شهرها و شهرهای کوچک کاملاً مشخص است و موضوع جدیدی به آن اضافه نشده است. قرار نیست مطالبات جدیدی مطرح شود و بلکه قرار است بر اساس مطالعات و پژوهش هایی که در طول این سال ها صورت گرفته راهکارهای عملی در دستور کار قرار بگیرد. ممکن است برای یک دولت موضوع اشتغال زنان در اولویت قرار داشته باشد از سوی دیگر این احتمال وجود دارد که برای دولت دیگری مدیریت زنان در اولویت های نخست قرار داشته باشد. البته این نکته به معنای این نیست که بقیه اولویت ها فراموش شود. اگر وضعیت به این شکل باشد قابل قبول است.

مهم ترین و کلیدی ترین خواسته های زنان در کلان شهرها و شهرهای کوچک کاملاً مشخص است و موضوع جدیدی به آن اضافه نشده است. قرار نیست مطالبات جدیدی مطرح شود و بلکه قرار است بر اساس مطالعات و پژوهش هایی که در طول این سال ها صورت گرفته راهکارهای عملی در دستور کار قرار بگیرد. ممکن است برای یک دولت موضوع اشتغال زنان در اولویت قرار داشته باشد و از سوی دیگر این احتمال وجود دارد که برای دولت دیگری مدیریت زنان در اولویت های نخست قرار داشته باشد

تلنگر

سختگویی جبهه اصلاحات:

اختلاف بین اصولگرایان دعوی ززرگی است

کسی را محدود نکندیم که رای یا کاندیدا ندهد

جواد امام، سختگویی جبهه اصلاحات صبح چهارشنبه ۱۲ اسفند ۱۴۰۲ در نشست که در حاشیه بیست و چهارمین نمایشگاه رسانه های ایران در غرفه پایگاه خبری جماران برگزار شد، با بیان اینکه «بر اساس مصوبه جبهه اصلاحات، این جبهه در تهران امکان ارائه لیست ندارد»، اظهار کرد: با توجه به پیش بینی قبلی جبهه های استانی در برخی استان ها از جمله قم، مرکزی، اصفهان، گیلان، گلستان و کهگیلویه و بویراحمد فاقد امکان برای ارائه لیست هستند و علت نیز آن است که در این استان ها کاندیداهای شناسنامه دار اصلاح طلب حضور ندارند. آنگونه که ایسنا روایت کرده، وی همچنین اعلام کرد: جبهه اصلاحات تصمیمی گرفته که در راستای آیین نامه و مقررات خودش است و تکلیفی برای چهره های اصلاح طلب تعیین نکردیم اما احزاب یا شخصیت های عضو مجاز به ارائه لیست یا حمایت از کاندیداها غیر اصلاح طلب نیستند. وی ادامه داد: الان ۳۱ حزب شناسنامه دار در جریان اصلاحات حضور دارند اما امروز می بینیم که به تعداد احزاب مان افراد تأیید صلاحیت شده نداریم. سختگویی جبهه اصلاحات با تأکید بر این که «انتخابات وقتی معنا پیدا می کند که افراد احساس کنند نمایندگان واقعی جریان خود در صحنه حضور دارد و با رای دادن تغییر ایجاد می شود»، گفت: انتخابات مسیری برای تغییر رفتارها و سیاست هاست و این وضعیت نیز وقتی می تواند فراهم شود که شاهد حضور معنادار مردم باشیم. امام اظهار کرد: همانطور که آقای خاتمی در نشستی که در مجمع اینارگران داشتیم، به درستی با صراحت اعلام کردند که اصلاح طلبان یا مردم با صندوق رای یا انتخابات قهر نکردیم. ما باید تلاش کنیم که انتخابات در جای خود شکل بگیرد و لوازم آن فراهم شود تا انگیزه ای ایجاد شود مردم و جریان های سیاسی رغبت کنند که در آن شرکت کنند. سختگویی جبهه اصلاحات با اشاره به صحبت های حسن روحانی درباره رای اعتراضی اظهار کرد: رای اعتراضی به چه کسی بدهیم؟ این رای را به سید تندرها بریزیم؟ به عنوان یک اصلاح طلب و شهروند کوچک و خادم ملت تقاضایم این بوده است که بر اساس آنچه در قانون اساسی ما آمده است، حقوق ملت را محترم بشناسیم. امام همچنین در پاسخ به پرسشی درباره اختلافات اصولگرایان در ارائه لیست واحد عنوان کرد: فکر می کنم بخشی از این دعوای ززرگی باشد و برای ترغیب مردم تا فکر کنند دو جریان در حال رقابت با یکدیگر هستند. فکر می کنم در نهایت اصولگرایان یک لیست واحد خواهند داد و تفاوت زیادی هم میان آنها نمی بینم. وی در پاسخ به پرسشی درباره ادعای اصلاح طلبان مبنی بر قرار گرفتن در «بن بست» و چرایی عدم اتخاذ راهکارهایی نظیر ائتلاف جهت خروج از این بن بست گفت: بن بست که اشاره شد را اصلاح طلبان برای خود ایجاد نکردند. ما تجربه ائتلاف را هم داشتیم و در مجلس دهم با لیست امید خیلی از دوستان وارد مجلس شدند اما متأسفانه وقتی به مجلس رفتند، مسیر خود را تغییر دادند و هزینه آن را جزایان اصلاحات پرداخت. از سوی دیگر نیز امروز خیلی از اعضای لیست امید رد صلاحیت شدند. سختگویی جبهه اصلاحات تأکید کرد: روزنه فقط این نیست که تلاش کنیم در قدرت قرار بگیریم بلکه ما به جز انتخابات راهکارهای مدنی دیگری را نیز داریم. امام با تأکید بر لزوم شنیده شدن صدای مردم، در پاسخ به این پرسش که جریان اصلاحات نماینده چند درصد از مردم است؟ اظهار کرد: اینکه بخواهم بگویم نماینده اکثریت مردم هستیم، نه اما آنچه مسلم است در سابقه انتخابات های گذشته، انتخابات با حضور نمایندگان اصلاح طلب معنای دیگری داشته است و امروز شاهدیم در نبود جریان های سیاسی یک جریان به دنبال یکدست سازی است. وی همچنین در پاسخ به پرسشی مبنی بر اینکه آیا جبهه اصلاحات تلاش کرده تا با جریان های سیاسی رقیب خود و همچنین حاکمیت «گفت و گو» کند؟ با بیان اینکه «امکان گفت و گو دو طرفه است»، تأکید کرد: ما بارها رسماً اعلام کردیم با هر جریانی آماده گفت و گو هستیم. در اعتراضات سال گذشته جبهه اصلاحات پیشگام شد و با خیلی از بخش های حاکمیتی جلساتی داشت و به گفت و گو پرداخت اما این جلسات به نتیجه ای نرسید. یکی از موضوعات ما از ابتدا انتخابات بوده است اما همه موضوعات و مطالبات مردم انتخابات نیست. امام با بیان اینکه «ما کسی را محدود نکردیم که رای ندهد و کاندیدا ندهد» تأکید کرد: ما گفتیم که به عنوان یک جریان سیاسی امکان معرفی کاندیدایی در تهران را نداریم. وی در پایان درباره راهکارها جهت خروج اصلاحات از وضعیت فعلی با تأکید بر اینکه نباید انتظار داشت که به کاندیدای رقیب رای داد، گفت: ما تلاش می کنیم که اعلام کنیم این شرایط برای بقای کشور ضرر دارد. سیاست وزری تعطیل نشده است.